

ΤΑ ΠΑΙΔΑΚΙΑ ΤΗΣ ΓΗΣ

(Λευτέρης Φίλιππας – Καμπούνης)

Αδέλφια, πως αλήθεια βαστάει η καρδιά σας,
Πως αφήνετε μέρες να φεύγουν, να περνάνε,
Μπορεί ακόμη να τρώνε καλά τα παιδιά σας,
Μα σε Αιθιοπία και Μπιάφρα, παιδιά πεινάνε.

Σύντροφοι, μην κοιτάτε τριγύρω στα χαμένα,
Θυμηθείτε μόνο τα όνειρα που μας ενώνουν,
Μπορεί να' ναι ακόμα τα παιδιά σας ντυμένα,
Στις φαβέλες κι αλλού, παιδιά κρυώνουν.

Αδέλφια επιτέλους βάλτε το ρολόι, ξυπνήστε,
Οι νεκροί δεν μπορούν άλλο να περιμένουν,
Ό, τι κόκαλα σας ρίχνουνε, αφήστε ή φτύστε,
Παιδιά στο Αφγανιστάν, απ' την πείνα πεθαίνουν.

Συντρόφια μου, τι άλλο άραγε πια καρτεράτε,
Πεθαμένοι οδηγούν, σκοτωμένοι φωνάζουν,
Μπείτε στη γραμμή, μόνο μπρος προχωράτε,
Στη Λωρίδα της Γάζας, τα παιδάκια τα σφάζουν.

Αδέρφια, πως μπορεί από μακριά να κοιτάτε,
Γίνηκε σεισμός στη γη, καταθόνια ανοίξανε,
Πως αντέχουν άλλο οι καρδιές, πως βαστάτε;
Σε Τίγρη κι Ευφράτη, τα παιδάκια τα πνίξανε.

Σύντροφοι, τώρα μπόμπες με ουράνιο ρίχνουν,
Του ΝΑΤΟ τέρατα που στη Σερβία πετάξανε,
Τα Ες-Ες περάσανε, Αδόλφο Σιράκ μας δείχνουν,
Τα παιδιά στην Κράινα της Βοσνίας, τα κάψανε.

Αδέλφια, η Νέα τους Τάξη κι οι ισχυροί αφηνιάσανε,
Μην αφήσετε τα όνειρα σαν το χιόνι να λιώνουν,
Οι σκοτωμένοι, μπρος στον αγώνα δε δειλιάσανε,
Με Τόμαχσκ και Κρούζ, παιδιά σκοτώνουν.

Σύντροφοι, με αλυσίδες τα όνειρά μας δέσανε,
Μεγάλη μπόρα και συμφορά, σφοδρή καταιγίδα,
Και την ψυχή μας με χασίσια αποχαυνώσανε,
Αλλά γεννιούνται ακόμη παιδιά, γεννιέται ελπίδα.

[Πίσω στη δισκογραφία](#)